

Czwartek, 27 października 2016 r.

P8_TA(2016)0426

Strategia UE na rzecz młodzieży w latach 2013–2015

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2016 r. w sprawie oceny strategii UE na rzecz młodzieży na lata 2013–2015 (2015/2351(INI))

(2018/C 215/33)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 14, 15, 21, 24 i 32,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady w sprawie planu prac Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2016–2018 ⁽²⁾ oraz rezolucję Rady z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie planu plac Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2014–2015 ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dni 7 i 8 lutego 2013 r. dotyczące inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram Europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie programu Erasmus+ i innych narzędzi wspomagania mobilności w kształceniu i szkoleniu zawodowym – podejścia zakładającego uczenie się przez całe życie ⁽⁸⁾,
- uwzględniając „Oświadczenie w sprawie promowania obywatelstwa i wspólnych wartości, jakimi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja poprzez kształcenie” przyjęte podczas nieformalnego posiedzenia ministrów edukacji państw członkowskich Unii Europejskiej w dniu 17 marca 2015 r. w Paryżu,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Rady i Komisji za rok 2015 w sprawie realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy w dziedzinie młodzieży (2010–2018) przyjętych przez Radę w dniu 23 listopada 2015 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 września 2015 r. pt. „Projekt wspólnego sprawozdania Rady i Komisji na rok 2015 w sprawie realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy w dziedzinie młodzieży (2010–2018)” (COM(2015)0429) oraz dokumenty robocze służb Komisji załączone do komunikatu tej ostatniej zatytułowane „Wyniki otwartej metody koordynacji w dziedzinie młodzieży ze szczególnym uwzględnieniem drugiego cyklu (2013–2015)” (SWD(2015)0168) oraz „Sytuacja ludzi młodych w UE” (SWD(2015)0169),

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUCO 37/13.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0107.

Czwartek, 27 października 2016 r.

- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie poświadczania uczenia się pozaformalnego i nieformalnego,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2015 r. zatytułowany „Projekt wspólnego sprawozdania Rady i Komisji z 2015 r. w sprawie wdrażania strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) – Nowe priorytety europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia” (COM(2015)0408),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany: „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
  - uwzględniając swe rezolucje z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wdrażania strategii UE na rzecz młodzieży na lata 2010–2012 ⁽¹⁾ oraz z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie strategii UE na rzecz młodzieży – inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania ⁽²⁾,
  - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
  - uwzględniając swą rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie zdobywania wiedzy o UE w szkole ⁽³⁾,
  - uwzględniając swą rezolucję z dnia 8 września 2015 r. w sprawie promowania przedsiębiorczości młodzieży przez kształcenie i szkolenia ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swą rezolucję z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie kontynuacji wdrażania procesu bolońskiego ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swą rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie roli dialogu międzykulturowego, różnorodności kulturowej i edukacji w promowaniu podstawowych wartości UE ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając raport alternatywny na temat polityki młodzieżowej opublikowany przez Europejskie Forum Młodzieży,
  - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie ram jakości staży,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Kontroli Budżetowej i Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0250/2016),
- A. mając na uwadze, że ludzie młodzi powinni być aktywnie angażowani w planowanie, opracowywanie, wdrażanie, monitorowanie i ocenę wszystkich strategii politycznych dotyczących młodzieży;
- B. mając na uwadze, że powinno się pomagać młodym ludziom w rozwiązywaniu stojących przed nimi obecnie bardzo poważnych problemów oraz w stawianiu czoła wyzwaniom, z którymi będą musieli zmierzyć się w przyszłości, za pomocą lepiej dostosowanej, skuteczniejszej i lepiej skoordynowanej polityki ds. młodzieży oraz bardziej ukierunkowanego wykorzystania strategii polityki gospodarczej, polityki zatrudnienia i polityki socjalnej na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym;
- C. mając na uwadze, że należy aktywniej włączać problematykę młodzieżową, współpracę międzysektorową i kwestie społeczne w działania UE, a także poprawić współdziałanie pomiędzy strategią UE na rzecz młodzieży a innymi strategiami europejskimi, takimi jak strategię dotyczące kształcenia, szkoleń, zdrowia i zatrudnienia, aby zagwarantować takie kształtowanie aktualnej i przyszłej polityki, które będzie stanowiło skuteczną odpowiedź na sytuację i potrzeby młodych ludzi borykających się z poważnymi problemami ekonomicznymi, socjalnymi i związanymi z zatrudnieniem oraz mając na uwadze, że w tym względzie udział organizacji młodzieżowych w kształtowaniu polityki ma kluczowe znaczenie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 61.

⁽²⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 21.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0106.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0292.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 2.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0005.

Czwartek, 27 października 2016 r.

- D. mając na uwadze, że odniesieniu do młodych ludzi stosuje się otwartą metodę koordynacji, inspirowaną współpracą europejską w dziedzinie zatrudnienia;
- E. mając na uwadze, że jednym z celów ogólnych programu Erasmus+ jest przyczynienie się do realizacji odnowionych ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży (2010–2018); mając na uwadze, że w tym względzie należy zapewnić dostęp organizacji młodzieżowych do dotacji projektowych w ramach odnowionego programu Erasmus+ oraz zniesienie barier dla kwalifikowalności małych projektów;
- F. mając na uwadze, że strategia UE na rzecz młodzieży (2010–2018) obejmuje osiem głównych dziedzin działania, w których należy podjąć inicjatywy: edukacja i szkolenia, zatrudnienie i przedsiębiorczość, zdrowie i dobrobyt, aktywne uczestnictwo, działania w dziedzinie wolontariatu, integracja społeczna, młodzież i świat, a także kreatywność i kultura;
- G. mając na uwadze, że w trzecim i ostatnim trzyletnim cyklu strategii UE na rzecz młodzieży (2010–2018) priorytetowo traktowane będą integracja społeczna wszystkich ludzi młodych, zwłaszcza ze środowisk defaworyzowanych, aktywniejsze uczestnictwo w życiu demokratycznym i obywatelskim, a także łatwiejsze wejście na rynek pracy;
- H. mając na uwadze, że w strategii UE na rzecz młodzieży (2010–2018) podkreśla się potrzebę stałego, zorganizowanego dialogu pomiędzy decydentami politycznymi a młodzieżą i jej organizacjami; wskazuje jednak, że zdaniem 57 % organizacji młodzieżowych w UE przy opracowywaniu strategii politycznych dotyczących młodzieży nie bierze się pod uwagę wiedzy fachowej posiadanej przez młodzież;
- I. mając na uwadze, że polityka odnosząca się do młodzieży powinna opierać się na prawach i wspierać rozwój wszystkich młodych ludzi, zapewniając poszanowanie przysługujących im praw i wykorzystywanie ich potencjału przy jednoczesnym unikaniu stygmatyzowania konkretnych grup;
- J. mając na uwadze, że ważne jest podkreślenie, iż młodzi ludzie angażują się w politykę na różne sposoby, ale coraz rzadziej biorą udział w wyborach;
- K. mając na uwadze, jak ważne jest zapewnienie, by wszyscy młodzi ludzie mieli dostęp do wysokiej jakości edukacji, zarówno formalnej, jak i pozaformalnej, oraz byli możliwie najlepiej wyszkoleni, jako że dzisiejsza młodzież europejska stoi w obliczu wysokiego poziomu bezrobocia w wielu państwach członkowskich, niepewnych miejsc pracy oraz większego zagrożenia ubóstwem i wykluczeniem społecznym, co szczególnie dotyczy młodych ludzi o niskich kwalifikacjach, młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się (NEET), a także młodych ludzi o szczególnych potrzebach, z defaworyzowanych środowisk społeczno-ekonomicznych, takich jak mniejszości etniczne, migranci, uchodźcy i osoby ubiegające się o azyl, którym grozi większe ryzyko bezrobocia i marginalizacji;
- L. mając na uwadze, że potrzebne są nieustanne działania na rzecz podniesienia poziomu udziału w rynkach pracy młodych kobiet, zwłaszcza po urlopie macierzyńskim, oraz samotnych matek, a także młodych migrantów, osób, które przedwcześnie zakończyły naukę szkolną, osób o niskich kwalifikacjach, niepełnosprawnych osób młodych i wszystkich młodych ludzi zagrożonych dyskryminacją;
- M. mając na uwadze, że edukacja i szkolenia zawodowe mogą pomóc w rozwiązaniu problemu braku zaangażowania społecznego, marginalizacji i radykalizacji młodzieży oraz problemu bezrobocia ludzi młodych, a także podnieść ich wiedzę na temat wagi podstawowych wartości, na których opiera się Unia Europejska; mając na uwadze, że podejścia międzykulturowe i międzyreligijne mają kluczowe znaczenie dla budowania wzajemnego szacunku i integrowania młodzieży w dziedzinie edukacji i życia społecznego, a także dla walki z uprzedzeniami i brakiem tolerancji;
- N. mając na uwadze szczególnie charakter i rolę sportu w integracji społecznej młodzieży defaworyzowanej, zwłaszcza młodych uchodźców i imigrantów, a także wkład sportu w zwalczanie ksenofobii i rasizmu;
- O. mając na uwadze, że młodzi ludzie to przyszłość i że należy ich postrzegać jako zasób o ogromnym potencjale dla przyszłości społeczeństw europejskich;

Czwartek, 27 października 2016 r.

- P. mając na uwadze kluczowe znaczenie włączania do strategii politycznych dotyczących młodzieżowej perspektywy płci i uwzględnienie na wszystkich etapach procesu politycznego specjalnych okoliczności i wyzwań, w obliczu których stają młode kobiety i dziewczęta; mając na uwadze, że do polityki dotyczącej młodzieży należy włączyć konkretne środki uwzględniające aspekt płci w odniesieniu do takich kwestii, jak zwalczanie przemocy wobec kobiet i dziewcząt, edukacja seksualna i wychowanie w rodzinie oraz edukacja na temat równouprawnienia płci;
- Q. mając na uwadze, że przy opracowywaniu i wdrażaniu strategii politycznych odnoszących się do młodzieży trzeba również zwrócić szczególną uwagę na potrzeby młodych ludzi cierpiących wskutek różnorodnej dyskryminacji, w tym młode osoby niepełnosprawne czy cierpiące na przypadłości psychiczne, oraz osoby określające się jako LGBTI;
- R. mając na uwadze, że integracja i mobilność społeczna muszą być centralnymi priorytetami europejskiej strategii na rzecz młodzieży, która w związku z tym musi być skierowana konkretnie do młodzieży z grup o szczególnych potrzebach, jak młodzi ludzie zmagający się z ubóstwem i marginalizacją społeczną, młodzi ludzie z odizolowanych obszarów wiejskich lub ze zmarginalizowanych społeczności, takich jak mniejszości etniczne czy uchodźcy i osoby ubiegające się o azyl;

Zalecenia ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie w sprawie młodzieży w UE z dnia 15 września 2015 r. oparte na komunikacie Komisji dotyczącym realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy w dziedzinie młodzieży (2010–2018), w którym przedstawiono główne wyniki ostatniego trzyletniego cyklu strategii UE na rzecz młodzieży i zaproponowano priorytety na kolejny cykl (COM(2015)0429); zaleca władzom unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym dopilnowanie, by poszczególne programy na szczeblu UE dotyczące strategii politycznych na rzecz młodzieży były odpowiednio promowane, realizowane i koordynowane z myślą o zaspokojeniu nowych potrzeby w kontekście nadchodzących wyzwań społecznych i edukacyjnych;
2. postrzega otwartą metodę koordynacji jako odpowiedni, ale jednak niewystarczający środek określania strategii politycznych na rzecz młodzieży, który należy uzupełnić innymi środkami; powtórnie wzywa do ściślejszej współpracy i wymiany wzorcowych praktyk w dziedzinie młodzieży na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym; wzywa państwa członkowskie do ustalenia czytelnych wskaźników i punktów odniesienia umożliwiających monitorowanie osiągniętych postępów;
3. podkreśla, że zapewnienie młodym ludziom niepełnosprawnym integracji na rynku pracy jest niezbędne, aby mogli oni prowadzić samodzielne życie i w pełni zintegrować się ze społeczeństwem jako jego aktywni członkowie wnoszący w nie prawdziwy wkład;
4. podkreśla znaczenie zorganizowanego dialogu jako środka angażowania ludzi młodych, zarówno tych, którzy działają w organizacjach młodzieżowych, jak i tych, którzy do nich nie należą; podkreśla w tym względzie potrzebę rozszerzenia zasięgu, poprawienia widoczności i podniesienia jakości procesu przy zwróceniu szczególnej uwagi na zaangażowanie grup o szczególnych potrzebach i grup zmarginalizowanych, aby skuteczniej rozwijać, wdrażać i oceniać politykę dotyczącą młodzieży na wszystkich szczeblach, a także wspierać aktywne obywatelstwo wśród ludzi młodych; apeluje o wzmocnienie zorganizowanego dialogu będącego ważnym narzędziem uczestnictwa, które posłuży młodym ludziom w przyszłych ramach współpracy na rzecz młodzieży;
5. zauważa wpływ drugiego cyklu strategii na rzecz młodzieży (2013–2015) na wyeksponowanie znaczenia możliwego do dostosowania podejścia do polityki na rzecz młodzieży, w którą zaangażowanych będzie szereg sektorów na wielu poziomach; ceni w tym względzie zorganizowany dialog z organizacjami młodzieżowymi; apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie młodym osobom lepszego dostępu do wysokiej jakości edukacji i szkoleń oraz zatrudnienia; przypomina o ośmiu dziedzinach działania promowanych w strategii na rzecz młodzieży;
6. podkreśla znaczenie strategii na rzecz młodzieży, zważywszy na niepokojąco wysoką stopę bezrobocia ludzi młodych, wysokie i bardzo zróżnicowane odsetki młodzieży z grupy NEET, a także wyzwania związane z zagrożeniem ubóstwem i wykluczeniem społecznym; podkreśla, że w następnym cyklu (2016–2018) należy osiągnąć dwa cele strategii na rzecz młodzieży przez identyfikację przyczyn bezrobocia wśród młodzieży oraz przeciwdziałanie im, jak np. przedwczesne kończenie nauki, przez wspieranie przedsiębiorczości wśród osób młodych, inwestowanie w edukację, staże, praktyki zawodowe i szkolenia rozwijające umiejętności odpowiadające możliwościom, potrzebom i rozwojowi rynku pracy oraz przez ułatwianie wchodzenia na rynek pracy dzięki środkom zapewniającym lepszą koordynację programów edukacyjnych, polityki zatrudnienia oraz popytu na rynku pracy; zwraca uwagę, że należy wspierać podmioty rynku pracy w staraniach na rzecz realizacji gwarancji dla młodzieży, aby sprawić, by młodzi ludzie najpóźniej w ciągu czterech miesięcy po ukończeniu szkoły podejmowali pracę albo kształcili się dalej bądź odbywali szkolenia zawodowe w tej samej lub innej dziedzinie;

Czwartek, 27 października 2016 r.

7. podkreśla, że skuteczne wdrażanie strategii na rzecz młodzieży powinno być ściśle powiązane z realizacją głównych celów strategii „Europa 2020”, w szczególności celu osiągnięcia poziomu 75 % zatrudnienia osób w grupie wiekowej 20–64 lat oraz celu wydzwignięcia jak największej liczby młodych osób z ubóstwa i wykluczenia społecznego; zauważa, że chociaż od 2013 r. w niektórych państwach członkowskich odnotowano spadek bezrobocia, nadal bardzo niepokojące jest to, że bezrobocie młodych ludzi utrzymuje się na poziomie niemal dwukrotnie wyższym niż ogólny poziom bezrobocia, a blisko 8 mln młodych Europejczyków nadal pozostaje bez pracy; podkreśla zatem wagę rozwiązania problemu niedopasowania geograficznego pomiędzy popytem na pracę a popytem na nią, zarówno w poszczególnych państwach członkowskich, jak i pomiędzy nimi, poprzez dokonanie zmian w Europejskim Portalu Mobilności Zawodowej (EURES), w celu zwiększenia szans młodzieży na znalezienie zatrudnienia i osiągnięcia większej spójności społecznej;
8. podkreśla, że kwestią zasadniczą jest, by w celach następnego cyklu strategii UE na rzecz młodzieży uwzględniono młodych uchodźców i młode osoby ubiegające się o azyl, zapewniono im równe i niedyskryminujące traktowanie, dostęp do edukacji, szkoleń zawodowych i zatrudnienia oraz integrację społeczną, aby w ten sposób wesprzeć ich w konstruowaniu swej tożsamości w krajach przyjmujących, w pełnym wykorzystywaniu ich talentów i potencjału oraz zapobiec ich marginalizacji i rozzarowaniom;
9. wyraża zaniepokojenie zjawiskiem drenażu mózgow i związanymi z nim zagrożeniami dla niektórych państw członkowskich, zwłaszcza tych, które borykają się z problemami i muszą realizować programy dostosowawcze, i z których z powodu olbrzymiego bezrobocia emigruje coraz większa liczba młodych naukowców, wskutek czego państwa te pozbawiane są najcenniejszych i najproduktywniejszych zasobów ludzkich;
10. podkreśla potencjał nowych technologii pod względem kontaktu z młodzieżą i zachęca UE oraz jej państwa członkowskie do czerpania korzyści z tych technologii, aby zintensyfikować dialog z młodzieżą, a także poprawić jej zdolność do uczestnictwa w życiu społecznym;
11. podkreśla znaczenie angażowania ludzi młodych i organizacji młodzieżowych w kształtowanie priorytetów i w opracowywanie nowych unijnych ram współpracy na rzecz młodzieży po 2018 r.;
12. zaleca państwom członkowskim i UE realizację oceny skutków strategii politycznych ukierunkowanych na ludzi młodych;
13. jest zdania, że dzielenie się doświadczeniami, kształtowanie polityki w oparciu o dane naukowe, opinie grup eksperckich, wzajemne uczenie się i wzajemna ocena to ważne narzędzia w ukierunkowanej na wyniki i międzysektorowej współpracy mającej na celu wspieranie ludzi młodych; podkreśla znaczenie rozpowszechniania wyników tych działań, aby zmaksymalizować ich oddziaływanie;
14. zwraca uwagę, jak ważna jest współpraca międzysektorowa na wszystkich szczeblach, a zwłaszcza między różnymi strategiami UE mającymi wpływ na ludzi młodych (obecne i przyszłe strategie UE dotyczące młodzieży, edukacji i szkolenia, zdrowia, zatrudnienia itp.);
15. podkreśla znaczenie oraz potrzebę umocnienia i dalszego rozwijania strategii i inicjatyw mających na celu zapobieganie przemocy i nękanii w szkole;
16. kładzie nacisk na rolę optymalnej i zorientowanej na indywidualne potrzeby dzieci lub młodzieży współpracy rodzin ze szkołami, społecznościami religijnymi i społecznościami lokalnymi, stowarzyszeniami młodzieżowymi, osobami pracującymi z młodzieżą, a także innymi podmiotami udzielającymi wsparcia młodzieży oraz oferującymi kształcenie formalne, pozaformalne i nieformalne w prowadzeniu ludzi młodych do pełnej integracji społecznej przez oferowanie im bezpiecznego miejsca, w którym mogą wzrastać i uczyć się;
17. sugeruje angażowanie władz lokalnych i regionalnych w zagadnienia dotyczące młodych ludzi, zwłaszcza w tych krajach członkowskich, w których posiadają one kompetencje w tym zakresie;
18. podkreśla znaczenie promowania zdrowego trybu życia, aby zapobiegać chorobom, i uważa za konieczne przekazywanie młodzieży właściwych informacji na temat poważnych problemów zdrowia psychicznego, takich jak uzależnienie od tytoniu, alkoholu i narkotyków oraz zapewnianie jej wsparcia w tym zakresie;
19. przypomina o wartości uwzględniania wymiaru międzypokoleniowego w strategiach politycznych dotyczących młodzieży oraz o potrzebie zapewnienia skuteczniejszego dialogu między pokoleniami;
20. podkreśla, jak ważne jest zajęcie się problemem ubóstwa młodzieży z defaworyzowanych środowisk społeczno-ekonomicznych, młodych ludzi, których rodzice nie pracują, oraz młodych ludzi, którym nie udało się wyostać z kontekstu społeczno-ekonomicznego, w jakim tkwią ich rodziny;

Czwartek, 27 października 2016 r.

21. nalega, by państwa członkowskie oferowały efektywne szkolenia w językach krajowych zgodnie z zasadami wielojęzyczności i niedyskryminacji, a także w oparciu o prawodawstwo krajowe i zasady europejskie, oraz by zwiększyły wsparcie dla placówek oświatowych prowadzących nauczanie w języku ojczystym mniejszości krajowych lub językowych;

22. przypomina, że główny cel strategii „Europa 2020” przewiduje, iż odsetek osób przedwcześnie kończących edukację i szkolenie powinien spaść poniżej 10 %; podkreśla potrzebę walki z przedwczesnym kończeniem nauki, które jest czynnikiem przyczyniającym się do bezrobocia, w drodze dialogu między sektorem edukacji, publicznymi służbami ds. zatrudnienia i partnerami społecznymi, identyfikowania niedociągnięć systemu edukacji i społeczeństwa przez wspieranie studentów w poszukiwaniu ich własnych metod uczenia się, wdrażania odpowiednich i interesujących programów nauczania oraz stworzenia silnego, dobrze rozwiniętego systemu poradni zawodowych zapewniającego wszystkim uczniom wysokiej jakości usługi doradztwa i orientacji, w szczególności z chwilą pojawienia się pierwszych sygnałów zamiaru porzucenia nauki, przez odpowiednie informowanie ich o przyszłych możliwościach oferowanych przez rynek pracy, w tym o zawodach technicznych i rzemieślniczych, zapewnienie kształcenia w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, kształcenie dwutorowe i wysokiej jakości praktyki zawodowe, staże i praktyki, a także oferowanie uczącym się drugiej szansy w postaci szkolenia zawodowego;

23. wzywa państwa członkowskie do wydawania opartych na wiedzy i dowodach sprawozdań dotyczących sytuacji społecznej i warunków życia młodych ludzi oraz do sporządzenia krajowych planów działania i ich konsekwentnego wdrażania;

24. podkreśla, że promowanie większych możliwości i równych szans dla wszystkich młodych osób, umacnianie integracji społecznej, równouprawnienia i solidarności, a także zwalczanie wszelkich form dyskryminacji młodych osób, w szczególności ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne czy niepełnosprawność, powinny stanowić główne elementy osiągnięcia celów strategii UE na rzecz młodzieży;

25. zwraca uwagę, że politykę i strategię krajowe na rzecz młodzieży należy opracowywać dla młodych osób i z ich udziałem;

26. z zadowoleniem przyjmuje szczególnie korzyści płynące z ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018), które przyczyniają się do pogłębiania współpracy między państwami członkowskimi a Unią Europejską oraz otwierają możliwości wynikające z projektu integracji europejskiej dla młodych ludzi i rozwijają jego zalety; w związku z tym wzywa Komisję, by utrzymała te ramy w okresie po 2018 r. oraz dalej je rozwijała;

27. wzywa państwa członkowskie do stworzenia placówek oświatowych niezbędnych, aby integrować młodych uchodźców, umożliwiając im naukę języka państwa, w którym uzyskają azyl, ukończenie podstawowego kształcenia zawodowego lub uzupełnienie nabytych już umiejętności w celu dostosowania ich do poziomu europejskiego, co pozwoli ułatwić ich integrację na rynku pracy oraz w społeczeństwie europejskim;

28. apeluje o ukierunkowane działania wobec osób przedwcześnie kończących naukę, które potrzebują wsparcia, nowych umiejętności i szkoleń, a także o skuteczny system na wczesnym etapie edukacji, który identyfikuje osoby zagrożone przedwczesnym zakończeniem nauki i dołączeniem do grona młodzieży NEET, aby pomagać im w młodym wieku i zapobiec wybraniu przez nich tego niekorzystnego dla nich rozwiązania;

29. zachęca państwa członkowskie, bo włączały zasady solidarności międzypokoleniowej w ramy swej polityki emerytalnej oraz by uwzględniały wpływ, jaki polityka ta wywiera na ludzi młodych obecnie i jaki wywrze w przyszłości;

30. z zadowoleniem przyjmuje swoją rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie zdobywania wiedzy o UE w szkole i w związku z tym wzywa państwa członkowskie, aby wspierały przekazywanie szerszej wiedzy na temat Unii Europejskiej w drodze kształcenia formalnego, pozaformalnego i nieformalnego, kładąc szczególny nacisk na współpracę między placówkami oferującymi takie formy kształcenia, co może się powieść w ramach stałej strategii UE na rzecz młodzieży;

31. wzywa państwa członkowskie, by w większym stopniu włączały w proces realizacji niezależne podmioty, zwłaszcza na szczeblu lokalnym, oraz lepiej dostosowywały do siebie procedury będące elementem strategii w okresie po 2018 r. (np. przez zaangażowanie w prace komitetów pomocy dla dzieci i młodzieży w całej UE) z myślą o długotrwałym stosowaniu unijnej strategii na rzecz młodzieży;

Czwartek, 27 października 2016 r.

32. podkreśla konieczność wyposażenia młodych ludzi w solidną wiedzę o UE i zapewnienia zrozumienia przez nich kwestii europejskich, m.in. w drodze nauczania o podstawowych wartościach UE, systemie rządów i procesach decyzyjnych w UE, dzięki czemu będą mogli angażować się w krytyczną refleksję o UE i stawać się odpowiedzialnymi i aktywnymi obywatelami Europy; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w większym stopniu promowały wymiar unijny w edukacji, aby przygotować uczniów do życia i pracy w coraz bardziej złożonej i zintegrowanej Unii, którą mogą i powinni kształtować;

Zatrudnienie i edukacja

33. wzywa państwa członkowskie, by jak najskuteczniej wykorzystywały dostępne unijne i krajowe strategie polityczne i ramy finansowe, aby wspierać odpowiednie inwestowanie w ludzi młodych i tworzenie trwałego zatrudnienia wysokiej jakości; nalega, aby na wszystkich poziomach prowadzono programy mobilności, które zaowocują poprawą umiejętności i kompetencji młodych osób, dadzą im pewność siebie, pobudzą ich ciekawość i zainteresowanie innymi metodami nauki i zaangażowaniem społecznym; zdecydowanie zaleca uznawanie i ocenę umiejętności rozwijanych dzięki mobilności; wzywa UE i państwa członkowskie, aby zapewniły młodym ludziom lepszy dostęp do informacji o wszystkich programach i inicjatywach, z których mogą korzystać;

34. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrażania programu Erasmus+, zwłaszcza jego części poświęconej przyuczaniu do zawodu, aby w ten sposób promować i jeszcze bardziej wspierać szkolenia transgraniczne oraz możliwości kariery międzynarodowej i mobilności na rynku pracy wśród młodych ludzi, a także zapewniać im umiejętności i kompetencje na całe życie, w tym umiejętności językowe, a jednocześnie rozszerzać ich możliwości i poprawiać ich szanse na udział zarówno w rynku pracy, jak i społeczeństwie, niezależnie od kwalifikacji akademickich, umiejętności czy poziomu edukacji; wyraża obawę, że mobilność osób odbywających praktyki zawodowe nie osiągnęła jeszcze pożądanego poziomu, i nawołuje Komisję, państwa członkowskie, przedsiębiorstwa i szkoły, by poszukiwały rozwiązań w celu przezwyciężenia pojawiających się nadal przeszkód w mobilności stażystów; w związku z młodym wiekiem uczniów zawodu i z ich często jeszcze niestabilną sytuacją finansową, podkreśla znaczenie udzielania im pomocy w ich przedsięwzięciach związanych z mobilnością, m.in. w drodze usuwania niektórych drugorzędnych przeszkód w mobilności, takich jak problemy z mieszkaniem czy transportem;

35. wzywa do poprawy szans osób objętych kształceniem i szkoleniem zawodowym na odbywanie praktyk w krajach ościennych, aby propagować większe zrozumienie dla praktyk innych państw członkowskich w zakresie pracy i kształcenia, np. przez finansowanie kosztów podróży tym uczącym się, którzy zachowują miejsce zamieszkania w kraju pochodzenia; przypomina, że mobilność w dziedzinie szkolenia zawodowego to podstawowy atut przy wchodzeniu na rynek pracy, ale również przyczynek do zrozumienia projektu europejskiego i zaangażowania się weń przez bezpośrednie doświadczenie; kładzie nacisk na znaczenie wprowadzenia europejskich ram na rzecz mobilności w przyuczaniu do zawodu i szkoleniu zawodowym; apeluje ponadto do państw członkowskich o korzystanie w pełni z sieci EURES w celu wspierania wewnątrzunijnej mobilności młodych pracowników, w tym mobilności w zakresie praktyk zawodowych;

36. podkreśla znaczenie nauczania i uczenia się ogólnych umiejętności podstawowych, takich jak technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT), matematyka, krytyczne myślenie, języki obce, mobilność itp., które pozwolą młodym ludziom łatwo dostosowywać się do zmieniającego się środowiska społeczno-gospodarczego;

37. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie większej liczby lepszych szkoleń w dziedzinie ICT, by wyposażać wszystkich młodych ludzi w odpowiednie umiejętności cyfrowe przydatne na rynku pracy, na przykład przez przesunięcia przyznaných środków finansowych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych;

38. przypomina, że ICT mają do odegrania ważną rolę w rozwoju osobistym i zawodowym młodzieży oraz uznaje ich potencjał w zakresie poprawy pozycji młodych ludzi, którzy dzięki nim mogą jednoczyć się w reakcji na problemy społeczne, i które umożliwiają im nawiązywanie kontaktów ponad barierami geograficznymi, społecznymi, wyznaniowymi, płciowymi i ekonomicznymi; apeluje zatem do państw członkowskich o podjęcie działań w celu zapewnienia wszystkim młodym ludziom solidnych i aktualnych umiejętności i kompetencji w dziedzinie ICT;

39. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by kontynuowały programy na rzecz młodzieży i programy oświatowe poprawiające pozycję młodych kobiet i dziewcząt i ułatwiające im dostęp do sektorów tradycyjnie zdominowanych przez mężczyzn, w których są one niedostatecznie reprezentowane, takich jak sektor przedsiębiorczości, ICT lub sektor nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki (ang. science, technology, engineering and mathematics – STEM);

Czwartek, 27 października 2016 r.

40. przypomina o ogromnym potencjale współdziałania między sektorem STEM a sektorem ICT w dziedzinie sztuki i projektowania oraz przemysłu kreatywnego, który przekształca STEM w STEAM (science, technology, engineering, art and mathematics – nauki ścisłe, technologia, inżynieria, sztuka i matematyka), oraz kładzie nacisk na potencjał takiego współdziałania w zakresie przyciągania większej liczby młodych ludzi, zwłaszcza kobiet i dziewcząt, do sektora STEM;
41. apeluje do państw członkowskich, by zachęcały kobiety do odbywania szkoleń i rozpoczynania kariery zawodowej w sektorach, w których były dotychczas niedostatecznie reprezentowane, takich jak sektor STEM i IT.
42. podkreśla konieczność zapewnienia młodym ludziom szans zdobycia przynajmniej podstawowych umiejętności cyfrowych oraz wiedzy o mediach i zrozumienia ich, aby mogli oni pracować, uczyć się i aktywnie uczestniczyć w życiu nowoczesnego społeczeństwa;
43. stwierdza, że nawet gdyby młodym ludziom udało się przezwyciężyć wyzwania związane ze znalezieniem pracy, to w wielu państwach członkowskich praca ta nie zawsze zapewnia im środki wystarczające do życia powyżej poziomu ubóstwa;
44. apeluje o kontynuowanie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; domaga się dalszego dostosowania przepisów i zasobów, aby przezwyciężyć przeszkody utrudniające realizację tej inicjatywy do końca okresu obowiązywania obecnych ram finansowych;
45. apeluje o lepsze dostosowanie programów nauczania i szkoleń na wszystkich szczeblach do potrzeb zmieniających się rynków pracy; domaga się, aby prowadzono kampanie informacyjne, uświadamiające i promocyjne dotyczące programów mobilności we wszystkich placówkach kształcenia ogólnego i zawodowego w Unii w celu zrealizowania zamierzeń polityki spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii Europejskiej, a także z myślą o uwzględnieniu utrzymujących się nierówności pomiędzy obszarami miejskimi, podmiejskimi i wiejskimi; podkreśla jednak, że należy utrzymywać wartość wiedzy oraz wspierać wszechstronne wykształcenie i solidną wiedzę naukową; zachęca uniwersytety i środowisko biznesowe do prowadzenia intensywniejszego dialogu i współpracy w celu opracowania programów edukacyjnych, które pomogą młodym ludziom zdobyć odpowiedni zestaw umiejętności, wiedzę i kompetencje; apeluje w związku z tym o bliższą współpracę między instytucjami edukacyjnymi, przedsiębiorstwami, zwłaszcza MŚP, i służbami zatrudnienia; sugeruje, aby państwa członkowskie wymieniały się doświadczeniami w tym zakresie;
46. podkreśla fakt, że całościowe i integracyjne podejście do edukacji jest kluczowe, by wszyscy studenci czuli się mile widziani i zintegrowani oraz by brali odpowiedzialność za decyzje o własnym wykształceniu; przypomina, że kończenie nauki przez młodzież bez uzyskania kwalifikacji to jedno z wielkich wyzwań, przed jakimi stoją nasze społeczeństwa, ponieważ prowadzi do marginalizacji społecznej, a zatem zwalczanie tego zjawiska musi być jednym z głównych celów; przypomina, że oprócz przystosowania systemów szkolenia należy wprowadzić zindywidualizowane środki na rzecz grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; przypomina, że staże i praktyki zawodowe powinny prowadzić do zatrudnienia, a warunki pracy i powierzone zadania powinny pomóc stażystom zdobyć doświadczenie praktyczne i odpowiednie umiejętności umożliwiające wejście na rynek pracy; uważa, że podstawą rozwiązania problemu bezrobocia wśród młodzieży jest zaangażowanie publicznych i prywatnych podmiotów regionalnych i lokalnych w opracowywanie i wdrażanie odpowiedniego zestawu działań politycznych;
47. apeluje do państw członkowskich o wdrożenie środków ułatwiających młodym osobom przechodzenie od kształcenia do zatrudnienia, w tym poprzez zapewnienie wysokiej jakości staży i praktyk zawodowych dających młodym ludziom wyraźnie określone prawa, które obejmują dostęp do systemu ochrony socjalnej, wiążących umów pisemnych oraz uczciwego wynagrodzenia, w celu zadbania o to, by młodzi ludzie nie byli dyskryminowani w dostępie do rynku pracy i w celu odpowiedniego informowania studentów o przyszłych możliwościach na rynku pracy;
48. podkreśla, że stopa bezrobocia wyraźnie spada wraz ze wzrostem poziomu wykształcenia, co sprawia, że konieczne jest promowanie możliwości zdobywania wyższego wykształcenia przez młode osoby w UE oraz dokonywanie inwestycji w tym zakresie;
49. zwraca jednak uwagę, że kształcenie powinno nie tylko zapewniać umiejętności i kompetencje dostosowane do potrzeb rynku pracy, ale powinno również przyczynić się do rozwoju osobistego młodych ludzi, aby uczynić ich aktywnymi i odpowiedzialnymi obywatelami; w związku z tym podkreśla potrzebę edukacji obywatelskiej w całym systemie kształcenia – zarówno formalnym, jak i pozaformalnym;

Czwartek, 27 października 2016 r.

50. apeluje do państw członkowskich o zapewnienie utalentowanym młodym sportowcom możliwości dwutorowej kariery, aby mogli rozwijać swój talent sportowy i jednocześnie zdobywać wykształcenie;

51. podkreśla potrzebę uwzględnienia elementów uczenia się przedsiębiorczości na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia zawodowego, ponieważ zaszczepienie ducha przedsiębiorczości u młodych ludzi na wczesnym etapie jest skutecznym sposobem walki z bezrobociem wśród młodzieży; w związku z tym zachęca do aktywnego dialogu i współpracy między środowiskami uniwersyteckimi a światem biznesu w celu opracowania programów edukacyjnych, które pomogą wyposażyć młodych ludzi w niezbędne umiejętności i kompetencje; podkreśla ponadto potrzebę promowania i wspierania strategii, które sprzyjają przedsiębiorczości młodych ludzi, zwłaszcza w dziedzinie kultury i kreatywności oraz w dziedzinie sportu, w celu tworzenia nowych, trwałych i wysokiej jakości miejsc pracy, a także pobudzenia rozwoju społecznego i spójności społeczności; zwraca również uwagę na potencjał wolontariatu w zakresie zdobywania umiejętności, stymulowania rozwoju osobowego i umożliwiania młodym ludziom znalezienia powołania;

52. przypomina, że przedsiębiorczość wymaga rozwijania umiejętności przekrojowych, takich jak kreatywność, myślenie krytyczne, praca zespołowa i zmysł inicjatywy, które to umiejętności przyczyniają się do rozwoju osobistego i zawodowego młodych ludzi oraz ułatwiają im wejście na rynek pracy; w związku z powyższym uważa, że konieczne jest ułatwianie przedsiębiorcom udziału w procesie nauczania i zachęcanie ich do tego;

53. podkreśla znaczenie aktywniejszego inwestowania w przedsiębiorstwa rozpoczynające działalność oraz w młodych ludzi podejmujących własną działalność gospodarczą, co ułatwi im dostęp do kapitału początkowego i do sieci doświadczonych mentorów biznesowych;

54. przypomina, że zatrudnienie i przedsiębiorczość to jeden z ośmiu priorytetów określonych w strategii UE na rzecz młodzieży (2010–2018); zwraca uwagę, że praca młodych osób i pozaformalne zdobywanie wiedzy, zwłaszcza za pośrednictwem stowarzyszeń młodych przedsiębiorców i stowarzyszeń młodzieżowych oferujących młodym ludziom możliwość rozwijania innowacyjnych projektów, zdobycia doświadczenia w przedsiębiorstwie, a także zdobycia umiejętności i nabrania pewności siebie umożliwiających rozpoczęcie własnej działalności, odgrywają kluczową rolę w rozwijaniu kreatywnego i innowacyjnego potencjału ludzi młodych, w tym ducha przedsiębiorczości i umiejętności w zakresie przedsiębiorczości i postawy obywatelskiej; podkreśla potrzebę stworzenia otoczenia sprzyjającego duchowi przedsiębiorczości i powstawaniu nowych innowacyjnych przedsiębiorstw z myślą o zatrudnieniu młodzieży w Europie; kładzie nacisk na fakt, że należy usuwać wszystkie przeszkody, które uniemożliwiają młodym rozwijanie ich pomysłów, potencjału i postaw;

55. zaleca, by w strategii UE na rzecz młodzieży skoncentrować się na przedsiębiorczości, która jest kluczem do pobudzania wzrostu gospodarczego; zwraca uwagę, że w 2014 r. tylko jeden na pięciu Europejczyków pragnął założyć własne przedsiębiorstwo, uznając to za trudne zadanie; opowiada się za nadaniem priorytetowego charakteru rozwijaniu kultury przedsiębiorczości już od najmłodszych lat, elastycznym przepisom dotyczącym łączenia pracy z nauką, dualnemu systemowi kształcenia oraz dostępowi do finansowania;

56. przypomina, że branże twórcze są jednymi z najbardziej przedsiębiorczych i najszybciej rozwijających się sektorów oraz że kształcenie twórcze rozwija uniwersalne umiejętności, takie jak myślenie twórcze, rozwiązywanie problemów, praca zespołowa i zaradność; uznaje branżę artystyczną i branżę mediów za szczególnie atrakcyjne dla młodych ludzi;

57. podkreśla rolę przedsiębiorczości społecznej jako siły napędowej innowacji, rozwoju społecznego i zatrudnienia i apeluje w związku z tym do UE i państw członkowskich o jej lepsze promowanie i podkreślanie jej roli;

58. zachęca państwa członkowskie do podjęcia działań na rzecz motywowania do przedsiębiorczości w drodze stwarzania przyjaźniejszych warunków dla przedsiębiorców oraz nowych przedsiębiorstw – mogłyby one obejmować systemy i środki na rzecz łatwiejszego uzyskiwania kredytów w bankach, uproszczone regulacje, a także ulgi podatkowe, umożliwiające ludziom młodym wprowadzanie w życie pomysłów biznesowych; popiera metody szkoleń, które przyczyniają się do kultywowania ducha przedsiębiorczości i kreatywności oraz zachęca do zatrudniania absolwentów w przedsiębiorstwach;

Czwartek, 27 października 2016 r.

59. podkreśla, że aby zaradzić bezrobociu młodzieży państwa członkowskie potrzebują dobrze wyszkolonego personelu poradni zawodowych, który posiada wiedzę zarówno o możliwościach edukacyjnych w szkołach wyższych, jak i zawodowych oraz zna aktualną sytuację na rynku pracy, prognozy rozwojowe państw członkowskich i nowe gałęzie ich gospodarki;

60. zachęca państwa członkowskie do udzielania młodym ludziom wsparcia w rozpoczynaniu samodzielnego życia i zakładaniu rodziny dzięki dodatkom mieszkaniowym, preferencyjnym uzgodnieniom i ulgom w podatku dochodowym oraz preferencyjnym pożyczkom studenckim;

61. podkreśla znaczenie wzajemnego uznawania i walidacji umiejętności, kompetencji i wiedzy nabytych w drodze kształcenia nieformalnego, pozaformalnego oraz uczenia się przez całe życie, jako że ma to kolosalne znaczenie dla uwidoczniania i docenienia różnicowanego i bogatego doświadczenia edukacyjnego jednostek, zwłaszcza tych o bardziej ograniczonych możliwościach; zwraca uwagę, że walidacja umiejętności przyczynia się do poszerzania dostępu do edukacji formalnej i nowych możliwości zawodowych, a także podnosi poczucie własnej wartości i zwiększa motywację do nauki, rozwoju wartości, predyspozycji i zdolności ludzi młodych, przyczynia się również do uczenia się o postawach obywatelskich i zaangażowaniu demokratycznym na wszystkich szczeblach; apeluje do państw członkowskich o zwielokrotnienie wysiłków na rzecz utworzenia kompleksowych mechanizmów walidacji do 2018 r., do czego wzywała Rada w zaleceniu z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, w ściślejszej współpracy z wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym organizacjami młodzieżowymi;

62. podkreśla znaczenie uczenia się formalnego, nieformalnego i pozaformalnego, zwłaszcza w ramach działalności w stowarzyszeniach, dla rozwijania wartości, umiejętności i kwalifikacji u ludzi młodych, jak również dla kształtowania postaw obywatelskich i uczestnictwa w życiu demokratycznym; przypomina o rozlicznych możliwościach i modelach szkolenia istniejących w państwach członkowskich, a w szczególności o modelu dwutorowym, który może ułatwić przejście z edukacji lub szkolenia do zatrudnienia; popiera wdrażanie uczenia się przez całe życie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia spójnego i obejmującego całą Europę uznawania umiejętności nabytych w ramach formalnego, pozaformalnego i nieformalnego uczenia się i staży z myślą o zlikwidowaniu przepaści pomiędzy niedoborami i niedopasowaniem umiejętności obserwowanymi na europejskim rynku pracy oraz do udzielania wsparcia dla takich działań w ramach odnośnych programów UE; ponadto wzywa do położenia większego nacisku na nauczanie języków, zwłaszcza języków krajów sąsiednich, w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego, aby wzmocnić pozycję odnośnych uczniów i zwiększyć ich szanse na zatrudnienie na transgranicznym rynku pracy;

63. zauważa, że w związku z obecną falą digitalizacji oraz nowymi tendencjami na rynku pracy coraz więcej młodych osób znajduje nowe formy zatrudnienia, równoważące elastyczność i bezpieczeństwo; podkreśla znaczenie odpowiedniego kształcenia młodych ludzi ukierunkowanego na wyeksponowanie roli mechanizmów ochrony socjalnej w przebiegu kariery zawodowej;

64. uważa, że podejmowanie działań na wczesnym etapie oraz aktywne strategie polityczne dotyczące rynku pracy stanowią przejście od podejścia polegającego na łagodzeniu symptomów wielopokoleniowej deprivacji do podejścia opartego na wskazywaniu zagrożeń i eliminowaniu ich na wczesnym etapie życia w celu zapobiegania bezrobociu i ułatwiania reintegracji; zwraca szczególną uwagę na sytuację osób najbardziej marginalizowanych i w największym stopniu zagrożonych bezrobociem;

65. podkreśla znaczenie otwartych i łatwo dostępnych programów w zakresie pracy z młodymi ludźmi z mniej rozwojowych środowisk;

66. zwraca uwagę na znaczenie uczenia się przez całe życie i poprawy możliwości młodych ludzi w zakresie edukacji i zatrudnienia przez zagwarantowanie wzajemnego transgranicznego uznawania i transgranicznej przystawalności kwalifikacji oraz stopni naukowych, aby poprawić system kontroli jakości; wzywa do ciągłego rozszerzania wymogów szkoleniowych, jeżeli chodzi o wzajemne transgraniczne uznawanie i transgraniczną przystawalność kwalifikacji i stopni naukowych, do oceny tych wymogów i dostosowywania do ich zmian oraz podkreśla, że należy to zapewnić na szczeblu europejskim i we wszystkich krajach, które należą do europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, oraz krajach wymienionych w europejskich ramach kwalifikacji;

67. podkreśla w związku z tym ważną rolę kształcenia nieformalnego i pozaformalnego, a także udziału w imprezach sportowych i wolontariacie, w stymulowaniu rozwoju kompetencji i umiejętności obywatelskich, społecznych i międzykulturowych; zwraca uwagę, że niektóre państwa poczyniły znaczne postępy, jeżeli chodzi o rozwój odnośnych ram prawnych, zaś inne mają trudności w opracowywaniu kompleksowych strategii walidacji; podkreśla w związku z tym potrzebę opracowywania kompleksowych strategii umożliwiających walidację;

Czwartek, 27 października 2016 r.

68. zwraca uwagę na znaczenie rozwiązywania problemu niedoboru oraz niedopasowania umiejętności w drodze propagowania i ułatwiania mobilności uczących się i pracowników dydaktycznych za pomocą skuteczniejszego wykorzystywania wszystkich narzędzi i programów unijnych; przypomina, że mobilność w szkoleniu to ważny atut przy wchodzeniu na rynek pracy; zwraca uwagę na potrzebę wprowadzenia środków prowadzących do zapewnienia koordynacji, komplementarności i spójności funduszy strukturalnych na rzecz mobilności, w tym przykładowo Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), oraz innych programów takich jak Erasmus+; podkreśla w związku z tym ważną rolę, jaką odgrywają programy mobilności, np. Erasmus+, w stymulowaniu rozwoju umiejętności i kompetencji przekrojowych oraz wymiany międzykulturowej wśród ludzi młodych; z zadowoleniem przyjmuje przekształcenie unijnego portalu dotyczącego umiejętności o nazwie Skills Panorama;

69. podkreśla potrzebę nadania większej roli programowi „Erasmus dla młodych przedsiębiorców”, aby zapewnić długoterminowe zatrudnienie wysokiej jakości; jest zdania, że mobilność w podejmowaniu zatrudnienia jest niezbędna, aby uwolnić potencjał młodych osób; zauważa, że obecnie wśród 217,7 mln osób posiadających zatrudnienie w UE 7,5 mln (3,1 %) pracuje w innym państwie członkowskim; zwraca ponadto uwagę, że z sondaży UE wynika, iż osoby młode są bardziej skłonne do przemieszczania się i powracania do kraju z nowo nabytymi umiejętnościami i kwalifikacjami;

70. apeluje do Komisji o rozwijanie i wspieranie mobilności studentów w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego dzięki promowaniu programu Erasmus przewidzianego dla osób przyuczających się zawodu;

71. apeluje do państw członkowskich o pełne wykorzystanie obecnej reformy sieci EURES w celu wspierania wewnątrzunijnej mobilności młodych pracowników, w tym mobilności w czasie praktyk zawodowych i staży; wzywa państwa członkowskie do regularnego aktualizowania wakatów i życiorysów; wzywa Komisję do ulepszenia procesu dopasowywania ofert zatrudnienia EURES w celu zagwarantowania, że młodzi ludzie będą otrzymywać adekwatne i dobrej jakości oferty pracy odpowiadające ich życiorysowi;

72. zachęca państwa członkowskie, by w celu przezwyciężenia niedopasowania umiejętności obecnie i w przyszłości stworzyły dualny system kształcenia i szkolenia zawodowego we współpracy z lokalnymi i regionalnymi podmiotami gospodarczymi, w oparciu o wymianę wzorców w tym zakresie oraz zgodnie ze specyficznymi właściwościami każdego systemu edukacji;

73. zwraca się do państw członkowskich i do Komisji o stworzenie nowatorskich i elastycznych dotacji, których celem byłoby pielęgnowanie talentów i zdolności artystycznych i sportowych w dziedzinie kultury, edukacji oraz szkolenia zawodowego; popiera państwa członkowskie zamierzające wprowadzić systemy stypendiów dla uczniów odnoszących sukcesy w dziedzinie edukacji, sportu i sztuki;

74. zauważa, że przedwczesne kończenie nauki szkolnej i kończenie jej bez uzyskania kwalifikacji stanowi jedno z największych wyzwań, z jakimi borykają się nasze społeczeństwa, ponieważ prowadzi do prekariatu i marginalizacji społecznej, a zatem walka z tym zjawiskiem musi być jednym z naszych głównych celów; przypomina, że mobilność, dostosowanie systemów oświaty oraz wprowadzanie zindywidualizowanych środków może zaowocować powstaniem rozwiązań dla osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, dzięki czemu spadnie liczba osób przedwcześnie rezygnujących z kształcenia i szkolenia;

75. podkreśla konieczność opracowania umowy studenckiej umożliwiającej studentom uniwersytetów oraz osobom w trakcie szkolenia zawodowego połączenie nauki z pracą, najlepiej w przedsiębiorstwach działających w dziedzinie będącej przedmiotem studiów lub szkolenia, z gwarancją ukończenia rozpoczętych studiów;

76. podkreśla, że należy w dalszym ciągu dążyć do obniżenia liczby osób przedwcześnie kończących naukę szkolną i do wspierania edukacji młodzieży defaworyzowanej;

77. zauważa, że pomimo spadku bezrobocia ludzi młodych w większości państw członkowskich po roku 2013, kiedy to odnotowano jego najwyższy poziom, kwestia ta jest nadal poważnym problemem w UE, jako że 8 mln młodych Europejczyków nie może znaleźć pracy, a odsetek osób, którym grozi długoterminowe bezrobocie lub przymusowe zatrudnienie na niepełny etat lub status praktykanta, jest nadal wysoki;

Czwartek, 27 października 2016 r.

Środki finansowe

78. podkreśla znaczenie inwestycji strategicznych, w tym europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w szczególności Europejskiego Funduszu Społecznego, dla rozwoju regionalnego, konkurencyjności oraz tworzenia wysokiej jakości staży, praktyk zawodowych oraz stabilnych miejsc pracy; zwraca uwagę, że należy poświęcić szczególną uwagę młodym ludziom, którzy nie są zatrudnieni, nie kształcą się i nie szkolą;

79. zwraca uwagę, że rozpoczęcie okresu programowania 2014–2020 trwało kilka miesięcy oraz że pierwsza ocena polityki UE w tym okresie, a w szczególności polityki dotyczącej młodych ludzi, nie może być w pełni reprezentatywna dla jej rzeczywistego oddziaływania;

80. zwraca uwagę, że w poprzednim okresie programowania Trybunał Obrachunkowy oszacował, iż poziom błędów w przypadku transakcji dokonywanych w ramach programów „Uczenie się przez całe życie” oraz „Młodzież w działaniu” wynosi ponad 4 %; oczekuje, że Komisja zajmie się tymi błędami, wdrażając program Erasmus+;

81. odnotowuje fakt, że w 2013 r. poziom wykonania budżetu na programy realizowane w okresie 2007–2013, w szczególności program „Uczenie się przez całe życie”, program MEDIA oraz programu „Młodzież w działaniu”, wyniósł 100 %; uważa jednak, że sam tylko poziom wykonania nie jest wymownym wskaźnikiem skuteczności programów dla oceny ich sukcesu;

82. wyraża zaniepokojenie, że pod koniec roku 2013 rozbieżność pomiędzy podjętymi zobowiązaniami a środkami na płatności doprowadziła do deficytu płatności (przykładowo w przypadku programu Erasmus+ w kwocie 202 mln EUR), co miało negatywne konsekwencje w roku następnym; zwraca się do Komisji o dołożenie starań, by ta sytuacja nie powtórzyła się w przypadku nowych programów;

83. przypomina, że niechęć młodych osób do podejmowania własnej działalności gospodarczej również przyczynia się do spowolnienia tempa wzrostu gospodarczego w Europie, w związku z czym uważa, że konieczne jest wspieranie młodych ludzi w tworzeniu własnych przedsiębiorstw;

84. z zadowoleniem odnosi się do faktu, że w nowym okresie programowania na walkę z bezrobociem wśród młodych ludzi przeznaczono ponad 12,4 mld EUR z EFS i z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (YEI);

85. z zadowoleniem zauważa, że 110 300 bezrobotnych młodych ludzi uczestniczyło w 2014 r. w działaniach finansowanych w ramach YEI; przychylnie odnosi się do faktu, że głowy państw i szefowie rządów UE zdecydowali się przeznaczyć kwotę 6,4 mld EUR na gwarancję dla młodzieży w ramach środków unijnych (3,2 mld EUR z EFS i 3,2 mld EUR z nowej pozycji budżetowej); podkreśla jednak, że w niektórych państwach członkowskich nadal obserwuje się trudności we wdrażaniu gwarancji dla młodzieży i YEI;

86. zwraca się do UE i państw członkowskich o wzmożenie działań na rzecz dopilnowania, by przyuczanie do zawodu i praktyki zawodowe nie zastępowały prawdziwego zatrudnienia w zawodzie i nie były wykorzystywane jako niepewne formy zatrudnienia oraz o to, by zapewniono wszystkie odnośne środki ochrony pracy, także te związane z wynagrodzeniem i innymi uprawnieniami finansowymi;

87. domaga się ukierunkowanych i uproszczonych środków poprawy zdolności państw członkowskich do wykorzystywania dostępnych zasobów finansowych za pośrednictwem europejskich funduszy strukturalnych, EFS, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), Inicjatywy na rzecz zatrudnienia młodych, inicjatywy Mobilna młodzież, programu „Twoja pierwsza praca z EURES-em”, programu Horyzont 2020 oraz programów i działań w dziedzinie obywatelstwa;

88. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uproszczenia procedur administracyjnych odnoszących się do przyznawania środków finansowych organizacjom młodzieżowym, ponieważ często organizacjom tym brak umiejętności radzenia sobie ze skomplikowanymi procedurami składania wniosków przy staraniu się o wsparcie z różnych programów UE;

Czwartek, 27 października 2016 r.

89. zachęca państwa członkowskie do pełnego wykorzystania programu Erasmus+ w celu skuteczniejszego docierania do osób na wszystkich poziomach kształcenia, aby poprawić perspektywy zatrudnienia młodych ludzi, sprzyjać międzynarodowemu rozwojowi ich kariery zawodowej oraz sprawiedliwej mobilności siły roboczej; wspiera edukację międzykulturową i obywatelstwo europejskie, a także zapoznanie młodych ludzi z demokracją i powiązanymi z nią wartościami, dlatego też wzywa Komisję, aby w trakcie śródkresowego przeglądu zidentyfikowała i wyeliminowała przeszkody w procedurze finansowania, które utrudniają realizację tych celów, tak aby program Erasmus+ mógł być jeszcze skuteczniejszy w tym zakresie;

90. z zadowoleniem odnosi się do faktu, że liczba uczestników programu Erasmus przekroczyła wartość referencyjną 3 mln studentów; zwraca uwagę, że ten główny program unijny cieszy się niezmiennym powodzeniem od czasu jego powstania oraz że należy dołożyć starań, by program ten nadal otrzymywał wsparcie;

91. ubolewa nad ogromnymi rozbieżnościami pomiędzy państwami członkowskimi pod względem liczby uczestników programu Erasmus przyjmowanych w danym kraju i wysyłanych za granicę; zaleca prowadzenie bardziej asertywnych kampanii informacyjnych oraz uproszczenie obowiązujących zasad;

92. przypomina państwom członkowskim, że powinny zobowiązać się do zwiększenia finansowania krajowego będącego dopełnieniem środków z EFS i YEI, aby doprowadzić do niezbędnego podwyższenia poziomu zatrudnienia młodzieży; uważa ponadto, że konieczne jest, aby stosowane instrumenty i przyznawane dotacje mogły zapewnić godne życie; apeluje więc o ocenę poziomu dotacji w porównaniu z rzeczywistym kosztem życia w poszczególnych państwach członkowskich;

93. domaga się, by państwa członkowskie podjęły niezbędne działania na rzecz wprowadzenia systemu gwarancji dla młodzieży; wzywa do stałego zaangażowania politycznego w gwarancję dla młodzieży, która jest długoterminową reformą strukturalną gwarantującą zrównoważoną integrację na rynku pracy przez wysokiej jakości oferty pracy;

94. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia gwarancji dla młodzieży w oparciu o bliską współpracę między władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, systemami edukacji oraz służbami zatrudnienia; zwraca uwagę, że gwarancja dla młodzieży powinna zostać w pełni włączona do krajowych planów działania na rzecz zatrudnienia, a także w proces planowania polityki dotyczącej młodzieży i edukacji, oraz być szeroko rozpowszechniana wśród młodzieży; przypomina, że włączenie organizacji młodzieżowych w informowanie o gwarancji dla młodzieży, a także w jej ocenę i wdrażanie, jest kluczowe dla jej powodzenia;

95. przypomina, że młode kobiety i mężczyźni będący w różnej sytuacji społeczno-ekonomicznej mają do czynienia z różnymi warunkami na rynku pracy w zależności od wieku; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia takich uwarunkowań dotyczących płci i względów społeczno-ekonomicznych przy określaniu i wdrażaniu polityki dotyczącej młodzieży i rynku pracy, jak np. gwarancji dla młodzieży;

96. uważa, że szczególnie duża niepewność zatrudnienia wśród młodych osób oraz starzenie się społeczeństwa europejskiego stanowią główne wyzwania dla zapewnienia trwałości, wystarczalności i adekwatności systemów emerytalnych i poważnie szkodzą solidarności międzypokoleniowej; apeluje zatem, by Komisja i państwa członkowskie podjęły wszelkie niezbędne działania w celu zapobieżenia nadużyciom, przynajmniej w systemie dotacji udzielanych w ramach gwarancji dla młodzieży, oraz by sprzyjały, przynajmniej w przypadku umów zawartych w ramach gwarancji dla młodzieży, umowom, które pozwolą młodym osobom uiszczać składki na rzecz krajowych systemów zabezpieczenia społecznego;

97. wzywa państwa członkowskie, by w pełni wdrażały i monitorowały skuteczność gwarancji dla młodzieży w drodze pełnego wykorzystania funduszy udostępnionych przez UE, co umożliwi prowadzenie działań na rzecz zatrudnienia młodych przez włączanie młodych osób, w tym niepełnosprawnych, w rynek pracy za pomocą zatrudnienia, staży lub praktyk zawodowych w okresie czterech miesięcy od zakończenia kształcenia lub utraty pracy, przykładowo przez wprowadzanie dostosowanych do potrzeb i dostępnych dla osób w każdym wieku systemów doradztwa zawodowego, biur rejestracji, punktów informacji i metod zbierania danych, a także wzywa państwa członkowskie, by zachęcały do rejestracji bezrobotnych w celu uzyskania rzeczywistego obrazu sytuacji w kwestii bezrobocia ludzi młodych oraz by doprowadziły do poprawy usług biur pośrednictwa pracy dla młodych osób poszukujących zatrudnienia;

98. apeluje do państw członkowskich, by niezwłocznie zajęły się głównymi czynnikami sukcesu we wdrażaniu europejskiej gwarancji dla młodzieży, takimi jak: jakość i zrównoważony charakter ofert pracy, dalsza edukacja i szkolenie, integracja społeczna, synergia z innymi obszarami polityki (system edukacji, rynek pracy, usługi socjalne i polityka na rzecz młodzieży) oraz współpraca między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami na rzecz wprowadzania młodych ludzi na

Czwartek, 27 października 2016 r.

rynek pracy, obniżenia poziomu bezrobocia wśród młodzieży, w celu osiągnięcia długotrwałego pozytywnego wpływu w zakresie zapobiegania wykluczeniu społecznemu i wykluczeniu z rynku pracy osób młodych przechodzących z systemu kształcenia na rynek pracy;

99. apeluje o rozszerzenie zakresu obowiązywania europejskiej gwarancji dla młodzieży w odniesieniu do edukacji i szkolenia niewykwalifikowanych lub słabo wykwalifikowanych młodych bezrobotnych, aby objąć nim również absolwentów szkół oraz młode osoby, które ukończyły już szkolenie zawodowe, a także apeluje o podniesienie limitu wieku obowiązywania gwarancji dla młodzieży z 25 do 29 roku życia, aby uwzględnić fakt, że wielu absolwentów i wiele osób wchodzących na rynek pracy zbliża się już do trzydziestego roku życia;

100. apeluje do państw członkowskich i regionów o wymianę wzorcowych praktyk i wzajemne korzystanie ze zdobytych doświadczeń; przypomina o znaczeniu przeprowadzenia przez państwa członkowskie oceny realizacji inicjatywy na rzecz zatrudnienia młodzieży w 2014 r. i 2015 r.; podkreśla, jak ważne jest dokonanie średnioterminowej oceny skuteczności gwarancji dla młodzieży, w której należy skoncentrować się na osiągnięciach tej gwarancji w umożliwianiu ludziom młodym zdobywania kompetencji i rozpoczynania kariery zawodowej, a także na kontynuowaniu tej inicjatywy w przyszłości; wskazuje ponadto, że włączenie organizacji młodzieżowych w ocenę i wdrażanie gwarancji dla młodzieży jest kluczowe dla jej powodzenia;

101. oczekuje na przedstawienie przez Komisję w bieżącym roku kompleksowego sprawozdania w sprawie wdrażania gwarancji dla młodzieży;

102. zauważa, że sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego na temat wdrażania unijnej gwarancji dla młodzieży w państwach członkowskich, które ma zostać ukończone na początku 2017 r., będzie zawierać bardziej szczegółową ocenę wyników programu; uważa, że w sprawozdaniu należy zawrzeć m.in. analizę skuteczności gwarancji i jej długoterminowych skutków;

103. przypomina Komisji, jak ważne jest dołożenie starań, by młodzież była dobrze poinformowana o dostępnych programach i możliwościach udziału w nich, a także zagwarantowanie, że oferowane informacje o programach są wysokiej jakości i zawierają wymierne wskaźniki (takie jak np. reakcja i zaangażowanie grupy docelowej);

104. apeluje do Komisji Europejskiej i państw członkowskich o prowadzenie ekspansywnej polityki gospodarczej zapewniającej większy margines elastyczności w zakresie inwestycji na kształcenie, szkolenie i wysokiej jakości przygotowanie zawodowe;

105. nalega, by państwa członkowskie inwestowały więcej w politykę ds. młodzieży, sztukę, kulturę, kształcenie, opiekę zdrowotną i usługi socjalne oraz żeby nie dokonywały cięć w krajowych budżetach na te cele; ponadto wzywa państwa członkowskie do ukierunkowywania inwestycji na kształcenie integracyjne, które jest odpowiedzią na wyzwania społeczne pod względem zapewniania równego dostępu i równych szans wszystkim, w tym młodym ludziom z różnych środowisk społeczno-ekonomicznych oraz grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i mających szczególne potrzeby;

106. zaleca, by kwestię przedsiębiorczości młodych włączono do wieloletnich ram finansowych oraz by państwa członkowskie działały na rzecz opracowywania krajowych strategii mających na celu wypracowanie synergii pomiędzy programami Erasmus+, ESF, europejską inicjatywą na rzecz młodzieży oraz programem „Erasmus dla młodych przedsiębiorców”, a także na rzecz jasnych wytycznych, jakie Komisja powinna zapewnić państwom członkowskim;

107. zwraca się do Komisji, by wprowadziła kompleksowy system monitorowania programów dotyczących młodzieży, który łączyłby w sobie wskaźniki planowanych wyników, konkretne wyniki oraz wyniki w perspektywie długoterminowej;

108. podkreśla, że należy skupić się na wydajności i wynikach oraz z zadowoleniem zauważa, że w nowych ramach prawnych odnoszących się do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w okresie programowania 2014–2020 uwzględniono obowiązek składania przez państwa członkowskie sprawozdań z wyników;

Czwartek, 27 października 2016 r.

109. przypomina, że 68 % budżetu EFS jest przeznaczane na projekty, które mogą być potencjalnie ukierunkowane na młodych ludzi;

110. podkreśla konieczność wspierania stypendiów mieszkaniowych, aby zaspokoić potrzeby wynikające z niemożności odbycia studiów uniwersyteckich lub szkoleń zawodowych we własnym mieście lub w pobliskich miastach położonych mniej niż 50 km od miejsca zamieszkania;

Uczestniczenie w procesie decyzyjnym

111. wzywa do nawiązywania bliższych stosunków partnerskich przez organizacje młodzieży i władze publiczne, aby umożliwić młodzieży i jej organizacjom aktywniejsze uczestniczenie w tworzeniu polityki; uważa, że organizacje młodzieży, organizacje artystyczne i organizacje sportowe odgrywają szczególną rolę w rozwijaniu umiejętności ludzi młodych w zakresie uczestnictwa w procesach decyzyjnych, a także w poprawie jakości tych procesów, przy czym zwraca w szczególności uwagę na fakt, że młodzież wnosi wkład do społeczeństwa i znajduje rozwiązania dla współczesnych wyzwań, z jakimi boryka się społeczeństwo europejskie; podkreśla wyjątkową rolę, jaką odgrywają organizacje młodzieży w rozwijaniu poczucia obywatelstwa przez praktyczne doświadczanie wartości i procesów demokratycznych;

112. podkreśla wartość organizacji młodzieży jako czynników uczenia się obywatelstwa i kształcenia w zakresie wartości demokratycznych, a także rozwijania umiejętności i kompetencji, oraz uznaje ich wkład w rozszerzanie uczestnictwa młodzieży w procesach demokratycznych;

113. podkreśla podstawową rolę uczenia się nieformalnego i pozaformalnego, sztuki, sportu, wolontariatu i działalności społecznej w zachęcaniu młodzieży do uczestnictwa i w sprzyjaniu spójności społecznej jako narzędzi, które mogą wywierać ogromny wpływ na społeczności lokalne i mogą przyczynić się do sprostania wielu wyzwaniom społecznym;

114. apeluje do państw członkowskich o ścisłe przestrzeganie zasad integracji młodzieży w pracy ze szczególnym naciskiem na młode osoby niepełnosprawne;

115. podkreśla konieczność intensywnego rozwijania świadomości obywatelskiej, kompetencji medialnych i umiejętności cyfrowych, krytycznego myślenia i zrozumienia międzykulturowego przy użyciu szerokiej gamy narzędzi znanych młodym ludziom (np. sieci społecznościowych); podkreśla ważną rolę, jaką tego rodzaju programy i edukacja odgrywają w zapobieganiu radykalizacji młodych ludzi;

116. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wzięcie pod uwagę nowych form zaangażowania gospodarczego ludzi młodych, takich jak coraz bardziej powszechne wśród młodych ludzi wykorzystanie instrumentów gospodarki dzielenia się;

117. podkreśla, że należy wspierać dobrowolne działania młodych ludzi w dziedzinie polityki, kwestii społecznych, kultury i sportu podejmowane na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym oraz w większym stopniu dostrzegać ich wartość jako ważnej formy uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, która przyczynia się do rozwoju kluczowych kompetencji potrzebnych w życiu oraz propagowania takich wartości, jak współpraca, solidarność, równość i sprawiedliwość; podkreśla jednak, że gotowość młodych ludzi do angażowania się w działalność opartą o wolontariat nie może być ostatecznie postrzegana jako możliwość taniego zastąpienia usług, które powinny zapewniać państwa członkowskie; domaga się honorowania działalności wolontariackiej i jej pełnego uznawania lub walidowania;

118. wzywa państwa członkowskie do promowania zaangażowania demokratycznego uczniów i do wspierania zaangażowania uczącej się młodzieży w kształcenie i przyczynianie się do niego za pośrednictwem członkostwa młodych ludzi w organizacjach uczniowskich;

119. kładzie nacisk na fakt, że lepsze zrozumienie wartości UE, jej funkcjonowania oraz różnorodności europejskiej mają kluczowe znaczenie dla promowania uczestnictwa w demokracji i zwiększania aktywnego obywatelstwa wśród młodych ludzi;

120. wzywa Komisję do jak najszerzego korzystania z nowych narzędzi cyfrowych i pełnego wykorzystania możliwości oferowanych przez media społecznościowe w edukacji i szkoleniu, aby zapewniać ukierunkowane, wysokiej jakości szkolenia w zakresie mediów sprzyjające rozwijaniu umiejętności korzystania z nich i krytycznego myślenia oraz do promowania uczestnictwa młodzieży w podejmowaniu decyzji, a także jej uczestnictwa w życiu obywatelskim,

---

Czwartek, 27 października 2016 r.

kulturalnym i socjalnym społeczeństwa oraz zachęcania jej do tego; uznaje również potencjał tych narzędzi, który należy wykorzystać jako skuteczny środek walki z nękaniami, mową nienawiści i radykalizacją;

o

o o

121. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także rządów państw członkowskich.
